

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-259/02-264/02. és T-271/02. sz., Raiffeisen Zentralbank Österreich AG és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG által 2007. március 2-án benyújtott fellebbezés

(C-125/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/10)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (képviselő: F. Montag ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- részben helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-259/02-264/02. és T-271/02. sz. egyesített ügyekben 2006. december 14-én hozott ítéletét⁽¹⁾, amennyiben az elutasította a T-264/02.sz. ügyben az alperes EK-Szerződés 81. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban 2002. június 11-én hozott C (2002) 2091 végleges határozata ellen benyújtott keresetet, és semmisítse meg a fent említett határozatot, amennyiben az bírságot ró ki a fellebbezőre;
- másodlagosan megfelelően mérsékelje az alperes EK-Szerződés 81. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban 2002. június 11-én hozott C (2002) 2091 végleges határozatának 3. cikkében a fellebbező féllal szemben kiszabott bírságot;
- harmadlagosan helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság fenti 1. pontban említett ítéletét, és utalja vissza az ügyet ez utóbbi elé döntéshozatal végett;
- minden esetben kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Úgy véljük, hogy a megtámadott határozat tévesen értelmezte a védelemhez való jogot. A fellebbezőt ugyanis a Bizottság nem hallgatta meg szabályszerűen az osztrák takarékpénztár ágazat piacrészesedéseinek tervezett meghatározását illetően. Az Elsőfokú Bíróság az ítéletében tévesen vélte úgy, hogy az a tény, miszerint az alperes a kifogásközlésében a fellebbezőt jelölte meg a takarékpénztár ágazat csúcstársaságaként, elegendő volt ahhoz, hogy a fellebbező védelemhez való jogát biztosítsa. Az alperesnek inkább arról kellett volna tájékoztatnia a fellebbezőt, hogy e körülményből milyen következtetéseket kíván levonni.

2. Érdemben úgy véljük, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tény, hogy az alperes határozata

a) megsértette 17/1962 rendelet 15. cikkének (2) bekezdését, mivel a fellebbezőnek tudta be a GiroCredit magatartását, annak a fellebbező általi megszerzése előtte időszak tekintetében. Ehelyett a GiroCredit magatartását a Bank Austria-Konzern-nek kellett volna betudnia, mivel i) ez utóbbi felügyelte a GiroCredit-et és hatással volt ez utóbbinak a Lombard clubban való részvételére, ii) részt vett a Lombard club megállapodásaiban a csoport egy másik társasága révén és iii) a határozat elfogadásakor jogilag még létezett.

b) megsértette 17/1962 rendelet 15. cikkének (2) bekezdését, mivel a jogsértés idején (1995 és 1998 júniusa között) jogilag és gazdaságilag független takarékpénztárak piacrészesedéseit a fellebbezőnek tudta be. Nincsen jogalapja a takarékpénztárak ágazat piacrészesedései fellebbezőnek történő betudásának. Az Elsőfokú Bíróság és az alperes által alkalmazott jogalpok feltételei sem teljesültek.

c) megsértette az EK 81. cikk (1) bekezdését, mivel a takarékpénztárak ágazat piacrészesedései fellebbezőnek történő betudása végső soron a takarékpénztárak magatartásának jogi és gazdasági beszámítását jelenti, a Bíróság által az idegen magatartás beszámításával kapcsolatban meghatározott szigorú feltételek figyelembe vétele nélkül.

d) megsértette 17/1962 rendelet 15. cikkének (2) bekezdését, mivel nem szabhatott volna ki bírságot a GiroCredit és a takarékpénztárak piacrészesedései fellebbezőnek történt jogellenes beszámítása miatt, illetve mivel a bírságot túl magas összegben állapította meg.

e) megsértette 17/1962 rendelet 15. cikkének (2) bekezdését, mivel még ha a takarékpénztárak piacrészesedései fellebbezőnek történt beszámítása helyes is lenne – ami nincs így –, az egész takarékpénztár ágazat a fellebbezőnek való betudása mindenképpen jogellenes volt, mivel külön bírság került kiszabásra a Bank Austria-val és az Erste österreichische Sparkasse – Bank AG-val szemben, így az ő piacrészesedésüket nem lehetett volna – másodszor is, és így kétszeresen – figyelembe venni a bírság kiszabásakor.

f) megsértette az EK 81. cikk (1) bekezdését, mivel a Lombard club megállapodásai nem gyakoroltak a tagállamok közötti kereskedelemre „érezhető” hatást, így az EK 81. cikk (1) bekezdését egyáltalán nem kellett volna a jelen esetben alkalmazni.

⁽¹⁾ HL C 331, 29. o.